

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Lexicon Graecolatinum Novvm

**Scapula, Johannes
Zwinger, Jacob**

Basileae, 1628

⊖

[urn:nbn:de:bsz:31-107465](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107465)

Αδολασις, vel αδολασις, bimarit, qui utriusque mari allu-

Θ Α Α Ω Γ. Αδω, vireo, pululo. Proprie dicitur de plantis qu-

Θαλαρια, vnde pax. med. τιθαλα. quod pro praesenti sepe vsur-

Θαλαριος, idem quod θαλαριος, virens, flori- dus. Exr. etiam fe-

Θαλαριος, idem quod θαλαριος, virens, flori- dus. Exr. etiam fe-

Θαλαριος, idem quod θαλαριος, virens, flori- dus. Exr. etiam fe-

Θαλαριος, idem quod θαλαριος, virens, flori- dus. Exr. etiam fe-

Αδολασις, idem quod αδολασις, bimarit, qui utriusque mari allu-

Αδολασις, idem quod αδολασις, bimarit, qui utriusque mari allu-

Αδολασις, idem quod αδολασις, bimarit, qui utriusque mari allu-

Αδολασις, idem quod αδολασις, bimarit, qui utriusque mari allu-

Αδολασις, idem quod αδολασις, bimarit, qui utriusque mari allu-

Αδολασις, idem quod αδολασις, bimarit, qui utriusque mari allu-

Αδολασις, idem quod αδολασις, bimarit, qui utriusque mari allu-

Αδολασις, idem quod αδολασις, bimarit, qui utriusque mari allu-

Θαλαριος, idem quod θαλαριος, virens, flori- dus. Exr. etiam fe-

Θαλαριος, idem quod θαλαριος, virens, flori- dus. Exr. etiam fe-

Αδολασις, idem quod αδολασις, bimarit, qui utriusque mari allu-

Αδολασις, idem quod αδολασις, bimarit, qui utriusque mari allu-

Καθελάττω, idem quod Θαλάττω.
 Παραλάττω, idem quod Θαλάττω.
 Πιεθέλαττω, citum foueo.
 Πρεθέλαττω, in super foueo: vel applicatum foueo.
 Πνεθέλαττω, ignis ea forem expertus, ab igni calens, ut πνεθέλαττω: ὅδ' ἔσ' in Epigr.
 Συυθέλαττω, q. d. confoueo, concalefacio. Metaph. apud Aeschil. in Prometheus. μὲν δ' ἴ μ' εὐκρίβας Συυθέλαττω μὲν δ' ἴδ' ἴσεν, ne me foucas incedecus.
 Υπεθέλαττω, q. d. subfoueo, i. aliquantum & leniter foueo, vel clam foueo. Item foueo, concalefacio, ut ἐπεὶ ἐπὶ τὴν ἔλκη δicitur ἔ Βασίλειο ἑπέλαττω, significat συμθέλαττω. Metaphorice etiam dicitur ἑπέλαττω τὴν ψυχὴν ἰδοῦναι, vel decipi spe.

Θ Α Μ Α, crebro, frequenter. (* factum ex ἀμα, pleonasma lite re, ut tradunt quidam vet gramm.) Plato Polit. 1. καὶ ἐν τῷ ὅτι τοι ἀμαρτάνῃς καὶ ἐν τῷ ὅτι ἀμαρτάνῃς. Xen. Θάμα ἐπιπέλαττω καὶ τὸν ἴδιον, lapsus seipsum intuentur.
 Θάμας, ὄχι, ἢ crebet, frequens: hinc nominat. & accus. plur. Θάμας, & Θάμας apud poetas legitur: ut Il. 2. & p. & Od. 5. v. 17. τὸν δὲ Θάμας ἐπὶ λαντῶν, idemq; dat. Θάμας, Od. 4. Θάμας, eius dem significat. idem que poeticum Il. 2.
 Θάματος, crebet, frequens, vltatum in prosa & carmine.
 Θάματος, crebro, frequenter, subinde. Xen. & Hecr.
 Θάματος, pro eodem.
 Θάματος, frequenter, frequens som. frequenter accedo, ventito. ito. Plat. de rep. 1. ἰδὲ Θάματος ἴδιον. Xen. Part 7. Θάματος ἴδιον ἵμας, Apoll. Arg. 2. νεῖος Θάματος. Huc pertinet videtur Θάματος, quod cognatum significat, teste Hesych. apud Theocri. i. d. 11. 7. est enim cognatum ἰδὲ τὸν ἴδιον, si ita loqui liceat.
 Θάματος, Hesych. solennis coetus, consilium, frequentia hominum.
 Θάματος, congreco, rogo in vnum, Hesych.
 Θάματος, quomodo huc pertinet, vide suo loco.

Θ Α Μ Β Ο Σ, ὄχι, ἢ stupor, attonita admittatio: (* factum ex Θάματος, incepto ἴδιον, & mutato ὄχι in ἑ, ut docet Hymologus. Eulian. autem ἐπιπέλαττω καὶ ἐπιπέλαττω ἑπιπέλαττω vult, ut sit ἴδιον θάματος ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω ἐπιπέλαττω. Ibid. ὄχι. Θάματος ὄχι, ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω. Il. 2. Θάματος ὄχι, ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω. Thuc. lib. 6. 2. ὄχι ἑπιπέλαττω τὸν ἴδιον. Θάματος ὄχι ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω. Interdum in exponi potest: si pauor stupidus, pauor quo attoniti percellimus: ut Θάματος ὄχι, sit animi affecto mixta ex admiratione & timore. Eulian. in Recub. τὴν ἑπιπέλαττω, εὐνοῦν μὲν ὄχι ἑπιπέλαττω τὸν ἴδιον. Sic apud Plut. in Pericle. ὄχι ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω. Θάματος ὄχι, attonitus, stupida admiratione percellit. Eulian.
 Θάματος ὄχι, ἢ, stupendus, formidabilis: ut Θάματος ὄχι ἑπιπέλαττω, apud Nonn. vox ad etiam admiratione obstupescas. Item ad stupendum admittit abundant, ut Θάματος ὄχι ἑπιπέλαττω. Nonn.
 Θάματος ὄχι, ἢ, stupore attonita stupor, stupore attonito pauore. Il. 2. Θάματος ὄχι ἑπιπέλαττω. Il. 2. Θάματος ὄχι ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω. Interdum cum accus. ut Od. 4. 2. ἑπιπέλαττω καὶ ἑπιπέλαττω. Item actiue, stupore attonito percello, raufacio. 2. Reg. 21. ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω. Θάματος ὄχι, obstupesco, percellit sum. Plut. [ma.]

Κθαμῶ, ὄχι, & ἑπιπέλαττω, ὄχι ἢ, qui stupore non percellitur, vel qui pauore attonitus non percellitur. Plut. in Lyc.
 Ἀθαμῶ, sine stupore attonito, impauide.
 Ἀθαμῶ, ὄχι, stupor, apud Democ.
 Ἐθαμῶ, qui attonita admiratione stupet, attonitus, stupore & pauore percellitur. Eulian. & Suid.
 Ἐθαμῶ, stupore attonito percellor, pauore attonito ex Eulian. ἑπιπέλαττω, idem: seu ex panteleo. Basil.
 Ἐπιθαμῶ, cum stupore attonito admittor, stupescor, Nonn. καὶ μὴ ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω, cum stupebat, seu cum stupore admittabatur.
 Καθεθαμῶ, cum stupore demittor. Et in pass. voce pro eodem apud Plut. in Fabio, καθεθαμῶ ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω.
 Πρεθαμῶ, vehementer admiratione & stupore vel pauore percellitur, valde stupefactus seu pauore factus. Apoll. Arg. 2. ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω. Exp. & valde trepidus, ex Plut.
 Πολυθαμῶ, vehementer stupefactus. Monn.

Θ Α Μ Ν Ο Σ, ὄχι, densus fruticibus locus, fruticetum, frutectum, arbutum. Exp. enim densitas minutarum arborum. Interdum ex p. h. uter. Pl. 2. dicitur hinculus quod canis persequitur καθεθαμῶ ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω. Od. 2. Θάματος ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω. O δὲ νεῖος. Apud Diof. Θάματος ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω, exp. frutex intercalosus seu intercalosus. Ad Hom. Θάματος vocantur etiam ramuli densi arboris adulescentes, seu adulescentes. Sic Od. 4. Θάματος ἑπιπέλαττω. Eulian. dicitur ἑπιπέλαττω, ut dicitur Θάματος ἑπιπέλαττω, quasi Θάματος ἑπιπέλαττω, ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω, fructu paruun, vel potius frutex paruun. Θάματος ἑπιπέλαττω, idem, apud Diof.

Ἐθαμῶ, (comp.) in fruticem vesti, in fruticem abire, quod Cic. dicit fruticari, Plin. fruticescere.
 Ἐθαμῶ, ex iusto, apud Aeschyl.
 Θάματος ἑπιπέλαττω, &c. vide in Θάματος.

Θ Α Π Τ Ω, ἑπιπέλαττω, ἑπιπέλαττω, humo, inhumo. Odyss. 2. ὄχι ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω. Eulian. in Phocissis, ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω. Cic. Thuc. 3. mortalis necis est quem non attingat dolor, moribusque multum sunt humani liberti. Xen. Hell. 7. ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω. idem Hell. 4. τὸν ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω. Habet & significationem obsecrationis apud Aristoph. Apud Antiph. & Heum. exp. funero. Item stupor, admiror cum stupore. In quo significat sunt aor. 2. ἑπιπέλαττω, & praet. med. τὸν ἑπιπέλαττω, quod & pro praesenti saepe vsurpatur, ut apud Nonn. Στὸν δὲ τὸν ἑπιπέλαττω τὸν ἑπιπέλαττω. Od. 2. ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω. Luc. τὸν ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω. Apud A. cor. τὸν ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω.

ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω, (i. sepelio)
 ἑπιπέλαττω, sepelior, &c. Od. 2. ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω, conditus sub humo, vel conditus humo. Et ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω, apud Philostr. Habet & significationem obsecrationis apud Theocri. idyll. 4.
 Ταφῶ, sepultura, funus, exequia. Thucyd. lib. 2. Herodian. lib. 7. Item quod numeratur pro sepultura Demosth. Accipitur & in obsecratione signat apud Aristoph. ut & ἑπιπέλαττω.
 Ταφῶ, port. (pro quo in prosa ἑπιπέλαττω) ad sepulcrum pertinet, sepulchralis, funereus. Od. 2. ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω, velis h. i. pulchralis Apoll. 2. ταφῶν μάλιστα. funerea oues.
 Ταφῶ, ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω, qui L. i. pollinctor, & sandapillarum, & vespillo, & libitarius. Hesych.
 Ταφῶ, ἑπιπέλαττω, tumulus. Thuc. lib. 2. ἀνδρῶν γὰρ ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω. Pro ταφῶν ponitur quibusdam scribitur ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω, ut Il. 2. & apud Hecr. in Enag. In funebre epulone, ut Il. 2. ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω, ut pro pudice inquit schol. Theocri. Aiam leg. vide in ἑπιπέλαττω, ἑπιπέλαττω.
 Ταφῶ, sepulchralis in Epigr.
 Ταφῶ, ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω, Thuc. lib. 2. ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω. Est etiam fossa quae fit ad munitionem vnde & vallum. exp. itemagger. Herodian. lib. 2. ἀνδρῶν τὸν ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω.
 Ταφῶ, pro ἑπιπέλαττω, ex Herodoto.
 Ταφῶ, fossio, vel fossam duco.
 Ταφῶ, fossio, ἑπιπέλαττω ducti fossam. Exp. & valli exstructio. apud Diodorum.

Ταφῶ, quomodo huc pertinet, vide suo loco.
 Ταφῶ, ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω, sepelio.
 Ἀθαμῶ, ὄχι ἢ, insepultus. Soph. Item non sepeliendus, indignus qui sepeliatur. lib. 1. anthe. epigr. τὸν ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω.
 Ἀθαμῶ, ὄχι ἢ, sepulchro carens, insepultus, inhumatus. Thuc. 1. (Luc. de saltor.)
 Ἀθαμῶ, ὄχι ἢ, castitia sepulchri. Expon. castitia sepulchri. Ἀθαμῶ, sepulchro maiorum suorum priuatus, cui non permittitur ut suorum maiorum sepulchris inferatur. apud Suid.
 Βιβλίον ἑπιπέλαττω, qui libros sepeliat, in trochis tanquam sepultos relinquit, lucem videlicet illis intudent.
 Διγαλῶ, his sepeliri, a nominat. ἀγαλῶ. (stem.)
 Ἐθαμῶ, q. d. insepelio, ut ἐθαμῶ τὸν ἑπιπέλαττω, sepelire intra velle. Ἐθαμῶ, sepulchralis, funebis, ad finem seu sepulcrum pertinens. Synel. epist. 4. ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω.

Ἐθαμῶ, (substantiue) sepulchrorum linteum, ut apud Hecr. Plutarch. καὶ ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω. Apud Plutarch. in symp. 2. exp. vestimentum funebre. Item exequia, iniecia. Greg. in Machab. etc.
 Ἐθαμῶ, q. d. ἑπιπέλαττω, sepelio, funus. Plut.
 Ἐθαμῶ, sepultura.
 Ἐθαμῶ, q. d. sepulchri, vespillo, pollinctor. Epigr. lib. 2. & Genet. cap. 50.
 Ἐθαμῶ, ὄχι ἢ, (q. d. supersepulchralis) sepulchralis, funebis, ut ἐθαμῶ ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω. Syn. funebre epulū. Sic ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω, &c. Saepo ponitur & sine subitantiuo, ut apud Luc. Καταθάττω, idem quod ἑπιπέλαττω, sepelio. Il. 2. (& Greg.)
 Διγαλῶ, ἑπιπέλαττω, confepelio, vna sepelio. Aristotel. thet. 3. (opid. in Helen.)
 Κρισταφῶ, tumulo inani sepelio, tumulum inanē ergo. Eulian. τὸν ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω, tumulus inanis aut sepulchrum inane. Exp. & simulachrum seu imago. 1. Reg. 6. 19.
 Νεκρῶ, (q. d. mortuorum sepulchro) sepulchro. Hesych.
 Σιωθαπῶ, confepelio, vna sepelio.
 Σιωθαπῶ, confepelior, vna sepelior. Greg. εὐθαπῶ ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω, Rom. ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω ἑπιπέλαττω.
 Σιωθαπῶ, sepulchrum commune habens, contumilius apud Plat. de leg.
 Κρταφῶ, quomodo huc pertineat, vide suo loco.
 Κρταφῶ, fossa seu vallo ducimus. Exponitur etiam, murum duco, muro circumuallo.
 Ἀπτι

cultu seu curatio corporis, apud Plat. & Gal. item cultus, de arboribus & herbis dictum, pro omni cura quae illis impeditur, apud Theophr. item curatio, sanatio, medela, remedium. Herodotus lib. 4. *Θεὸν τῶν ἀσθενῶν τὸν ἰατροῦ*. Xen. Hell. 7. *ἔχει τὴν τῶν ἀσθενῶν*. Sic & Ioc. in orat. de pace. *Θεραπεύματα*, cultus vel cultus quo demeremur & conciliumus. Xen. item id quod sanandum proponitur. Plutar. in initio libri de part. *Θεραπεύσει*, curatio, sanatio, item supplicatio, nelych. *Θεραπεύσιμος*, medicabilis, sanabilis. *Θεραπεύτης*, ὁ & *Θεραπεύτης ἴσος*, ὁ, minister. Xen. in Pæd. ite cultor. Greg. & Phil. item curator, sanator, medicus item peculiariter pro eo qui de *μοναχός*, vulgè religiosus, apud quosdam Eccles. scriptores. Sic *Θεραπευτικὸς*, apud Phil. quidam exp. religiosus. *Θεραπευτικὸς*, colendis hominibus, deditus, obsequiosus, officiosus, vel veritus demerendi homines cultus. Plat. in ep. ad Dionem *ἀποδοῦναι τὴν ἐξ ἀσθενῶν τὴν ἀποδοῦναι τὴν ἀσθενῶν*, quibusdam videris non satis esse officiosus atque affabilis. Plut. in Alcib. *θεραπευτικὸς τὸ ἔργον*, item peculiariter, colendis potentibus deditus, seu obsequiosus potentium deditus, apud Plut. in lib. *Θεὸν τὸν ἰατροῦ*. & c. item pro *Θεραπευτικὸς*, cultor, apud Phil. item pro *θεραπευτικὸς*, apud Plat. item medendi vim habens seu sanandi, vt *Θεραπευτικὸς μὲν δὲ* Gal. methodos medendi. *Θεραπευτικὸς μὲν δὲ* Naz. mact. las colendi vim habens. Apud Aristot. in Pol. *Θεραπευτικὸς οὐκ ἔστι*, corporis habitudo curatione indigens. *Θεραπευτικὸς*, q. d. officiosè obsequiosè. Plut. in Antox. *Θεραπευτικὸς*, id est, cuitrix vel curatrix. *Τηρομαί*, quomodo huc pertineat, vide suo loco.

Θεραπεύσει, q. d. cultus, curatio, Dicitur enim de re quae incuitur manet negligens, vt *ἀθεραπεύσει τὴν κήμη*, Et apud Plut. *ἴσος ἀθεραπεύσει*. *Θεραπεύσει*, incultus qui est corpore inculto, & horrido. Plut. item negligens, cuius cura non geritur. Xen. item immedicabilis, insanabilis, vt *ἀθεραπεύσει τὸν ψυχρὸν* apud Greg. *ἄνθρωπος ἀθεραπεύσει*, vicissim colo & obsequiosus, mutua obsequantia colo. Xenoph. *ἄνθρωπος ἀθεραπεύσει*, medeor, curo, idem quod *θεραπεύσει*. Plut. & Gal. item colo, vt *ἀθεραπεύσει τὸν θυμὸν*. *ἄνθρωπος ἀθεραπεύσει*, curatio, medicatio, medela, ipse actus medendi, idem quod *θεραπεύσει*. Peculiariter interdum dicitur a medicis, omnis exercitationis probè peractæ postrema pars, quae & excrementa purgat, & corpus a lassitudine tuum reddit. Gal. item cuitrix, vt Aristot. in pol. *ἄνθρωπος τὴν τῶν ἀσθενῶν*. *ἄνθρωπος ἀθεραπεύσει*, ratio curandi corpora post exercitatione *ἀθεραπεύσει*, vix sanabilis, cui vix mederi possumus. Metaph. apud Sophocle. *ἀθεραπεύσει τὸν θυμὸν*, qui vix ad sanam mentem reduci potest, & a sententia de concilienda sibi morte reuocari. *Θεραπεύσει*, cultus seu obsequantia concilio vel demeteor. Plut. in Galba. *Θεραπεύσει τὸν θυμὸν*, ite sano, persano Gal. *ἄνθρωπος ἀθεραπεύσει*, obsequiosus praesidio, apud Thuc. in initio libri 8. *Θεραπεύσει τὸν θυμὸν*, facile sanabilis, sanam facili. Apud Theophr. *ἀθεραπεύσει τὸν θυμὸν*, arbores quae facili aut diligerent curantur. *Προθεραπεύσει*, prius curo vel excolo. Exp. & praeparo. *Προθεραπεύσει*, praeparatio, Hermog.

Θεραπεία, *Θεραπεία*, & c. vide in *Θεραπεία*.

Θεραπεία, q. d. cultus, curatio, Dicitur enim de re quae incuitur manet negligens, vt *ἀθεραπεύσει τὴν κήμη*, Et apud Plut. *ἴσος ἀθεραπεύσει*. *Θεραπεύσει*, incultus qui est corpore inculto, & horrido. Plut. item negligens, cuius cura non geritur. Xen. item immedicabilis, insanabilis, vt *ἀθεραπεύσει τὸν ψυχρὸν* apud Greg. *ἄνθρωπος ἀθεραπεύσει*, vicissim colo & obsequiosus, mutua obsequantia colo. Xenoph. *ἄνθρωπος ἀθεραπεύσει*, medeor, curo, idem quod *θεραπεύσει*. Plut. & Gal. item colo, vt *ἀθεραπεύσει τὸν θυμὸν*. *ἄνθρωπος ἀθεραπεύσει*, curatio, medicatio, medela, ipse actus medendi, idem quod *θεραπεύσει*. Peculiariter interdum dicitur a medicis, omnis exercitationis probè peractæ postrema pars, quae & excrementa purgat, & corpus a lassitudine tuum reddit. Gal. item cuitrix, vt Aristot. in pol. *ἄνθρωπος τὴν τῶν ἀσθενῶν*. *ἄνθρωπος ἀθεραπεύσει*, ratio curandi corpora post exercitatione *ἀθεραπεύσει*, vix sanabilis, cui vix mederi possumus. Metaph. apud Sophocle. *ἀθεραπεύσει τὸν θυμὸν*, qui vix ad sanam mentem reduci potest, & a sententia de concilienda sibi morte reuocari. *Θεραπεύσει*, cultus seu obsequantia concilio vel demeteor. Plut. in Galba. *Θεραπεύσει τὸν θυμὸν*, ite sano, persano Gal. *ἄνθρωπος ἀθεραπεύσει*, obsequiosus praesidio, apud Thuc. in initio libri 8. *Θεραπεύσει τὸν θυμὸν*, facile sanabilis, sanam facili. Apud Theophr. *ἀθεραπεύσει τὸν θυμὸν*, arbores quae facili aut diligerent curantur. *Προθεραπεύσει*, prius curo vel excolo. Exp. & praeparo. *Προθεραπεύσει*, praeparatio, Hermog.

Θεραπεία, *Θεραπεία*, & c. vide in *Θεραπεία*.

Θεραπεία, q. d. cultus, curatio, Dicitur enim de re quae incuitur manet negligens, vt *ἀθεραπεύσει τὴν κήμη*, Et apud Plut. *ἴσος ἀθεραπεύσει*. *Θεραπεύσει*, incultus qui est corpore inculto, & horrido. Plut. item negligens, cuius cura non geritur. Xen. item immedicabilis, insanabilis, vt *ἀθεραπεύσει τὸν ψυχρὸν* apud Greg. *ἄνθρωπος ἀθεραπεύσει*, vicissim colo & obsequiosus, mutua obsequantia colo. Xenoph. *ἄνθρωπος ἀθεραπεύσει*, medeor, curo, idem quod *θεραπεύσει*. Plut. & Gal. item colo, vt *ἀθεραπεύσει τὸν θυμὸν*. *ἄνθρωπος ἀθεραπεύσει*, curatio, medicatio, medela, ipse actus medendi, idem quod *θεραπεύσει*. Peculiariter interdum dicitur a medicis, omnis exercitationis probè peractæ postrema pars, quae & excrementa purgat, & corpus a lassitudine tuum reddit. Gal. item cuitrix, vt Aristot. in pol. *ἄνθρωπος τὴν τῶν ἀσθενῶν*. *ἄνθρωπος ἀθεραπεύσει*, ratio curandi corpora post exercitatione *ἀθεραπεύσει*, vix sanabilis, cui vix mederi possumus. Metaph. apud Sophocle. *ἀθεραπεύσει τὸν θυμὸν*, qui vix ad sanam mentem reduci potest, & a sententia de concilienda sibi morte reuocari. *Θεραπεύσει*, cultus seu obsequantia concilio vel demeteor. Plut. in Galba. *Θεραπεύσει τὸν θυμὸν*, ite sano, persano Gal. *ἄνθρωπος ἀθεραπεύσει*, obsequiosus praesidio, apud Thuc. in initio libri 8. *Θεραπεύσει τὸν θυμὸν*, facile sanabilis, sanam facili. Apud Theophr. *ἀθεραπεύσει τὸν θυμὸν*, arbores quae facili aut diligerent curantur. *Προθεραπεύσει*, prius curo vel excolo. Exp. & praeparo. *Προθεραπεύσει*, praeparatio, Hermog.

Θεραπεία, q. d. cultus, curatio, Dicitur enim de re quae incuitur manet negligens, vt *ἀθεραπεύσει τὴν κήμη*, Et apud Plut. *ἴσος ἀθεραπεύσει*. *Θεραπεύσει*, incultus qui est corpore inculto, & horrido. Plut. item negligens, cuius cura non geritur. Xen. item immedicabilis, insanabilis, vt *ἀθεραπεύσει τὸν ψυχρὸν* apud Greg. *ἄνθρωπος ἀθεραπεύσει*, vicissim colo & obsequiosus, mutua obsequantia colo. Xenoph. *ἄνθρωπος ἀθεραπεύσει*, medeor, curo, idem quod *θεραπεύσει*. Plut. & Gal. item colo, vt *ἀθεραπεύσει τὸν θυμὸν*. *ἄνθρωπος ἀθεραπεύσει*, curatio, medicatio, medela, ipse actus medendi, idem quod *θεραπεύσει*. Peculiariter interdum dicitur a medicis, omnis exercitationis probè peractæ postrema pars, quae & excrementa purgat, & corpus a lassitudine tuum reddit. Gal. item cuitrix, vt Aristot. in pol. *ἄνθρωπος τὴν τῶν ἀσθενῶν*. *ἄνθρωπος ἀθεραπεύσει*, ratio curandi corpora post exercitatione *ἀθεραπεύσει*, vix sanabilis, cui vix mederi possumus. Metaph. apud Sophocle. *ἀθεραπεύσει τὸν θυμὸν*, qui vix ad sanam mentem reduci potest, & a sententia de concilienda sibi morte reuocari. *Θεραπεύσει*, cultus seu obsequantia concilio vel demeteor. Plut. in Galba. *Θεραπεύσει τὸν θυμὸν*, ite sano, persano Gal. *ἄνθρωπος ἀθεραπεύσει*, obsequiosus praesidio, apud Thuc. in initio libri 8. *Θεραπεύσει τὸν θυμὸν*, facile sanabilis, sanam facili. Apud Theophr. *ἀθεραπεύσει τὸν θυμὸν*, arbores quae facili aut diligerent curantur. *Προθεραπεύσει*, prius curo vel excolo. Exp. & praeparo. *Προθεραπεύσει*, praeparatio, Hermog.

Θεραπεία, *Θεραπεία*, & c. vide in *Θεραπεία*.

Θεραπεία, q. d. cultus, curatio, Dicitur enim de re quae incuitur manet negligens, vt *ἀθεραπεύσει τὴν κήμη*, Et apud Plut. *ἴσος ἀθεραπεύσει*. *Θεραπεύσει*, incultus qui est corpore inculto, & horrido. Plut. item negligens, cuius cura non geritur. Xen. item immedicabilis, insanabilis, vt *ἀθεραπεύσει τὸν ψυχρὸν* apud Greg. *ἄνθρωπος ἀθεραπεύσει*, vicissim colo & obsequiosus, mutua obsequantia colo. Xenoph. *ἄνθρωπος ἀθεραπεύσει*, medeor, curo, idem quod *θεραπεύσει*. Plut. & Gal. item colo, vt *ἀθεραπεύσει τὸν θυμὸν*. *ἄνθρωπος ἀθεραπεύσει*, curatio, medicatio, medela, ipse actus medendi, idem quod *θεραπεύσει*. Peculiariter interdum dicitur a medicis, omnis exercitationis probè peractæ postrema pars, quae & excrementa purgat, & corpus a lassitudine tuum reddit. Gal. item cuitrix, vt Aristot. in pol. *ἄνθρωπος τὴν τῶν ἀσθενῶν*. *ἄνθρωπος ἀθεραπεύσει*, ratio curandi corpora post exercitatione *ἀθεραπεύσει*, vix sanabilis, cui vix mederi possumus. Metaph. apud Sophocle. *ἀθεραπεύσει τὸν θυμὸν*, qui vix ad sanam mentem reduci potest, & a sententia de concilienda sibi morte reuocari. *Θεραπεύσει*, cultus seu obsequantia concilio vel demeteor. Plut. in Galba. *Θεραπεύσει τὸν θυμὸν*, ite sano, persano Gal. *ἄνθρωπος ἀθεραπεύσει*, obsequiosus praesidio, apud Thuc. in initio libri 8. *Θεραπεύσει τὸν θυμὸν*, facile sanabilis, sanam facili. Apud Theophr. *ἀθεραπεύσει τὸν θυμὸν*, arbores quae facili aut diligerent curantur. *Προθεραπεύσει*, prius curo vel excolo. Exp. & praeparo. *Προθεραπεύσει*, praeparatio, Hermog.

Θεραπεία, *Θεραπεία*, & c. vide in *Θεραπεία*.

Θεραπεία, q. d. cultus, curatio, Dicitur enim de re quae incuitur manet negligens, vt *ἀθεραπεύσει τὴν κήμη*, Et apud Plut. *ἴσος ἀθεραπεύσει*. *Θεραπεύσει*, incultus qui est corpore inculto, & horrido. Plut. item negligens, cuius cura non geritur. Xen. item immedicabilis, insanabilis, vt *ἀθεραπεύσει τὸν ψυχρὸν* apud Greg. *ἄνθρωπος ἀθεραπεύσει*, vicissim colo & obsequiosus, mutua obsequantia colo. Xenoph. *ἄνθρωπος ἀθεραπεύσει*, medeor, curo, idem quod *θεραπεύσει*. Plut. & Gal. item colo, vt *ἀθεραπεύσει τὸν θυμὸν*. *ἄνθρωπος ἀθεραπεύσει*, curatio, medicatio, medela, ipse actus medendi, idem quod *θεραπεύσει*. Peculiariter interdum dicitur a medicis, omnis exercitationis probè peractæ postrema pars, quae & excrementa purgat, & corpus a lassitudine tuum reddit. Gal. item cuitrix, vt Aristot. in pol. *ἄνθρωπος τὴν τῶν ἀσθενῶν*. *ἄνθρωπος ἀθεραπεύσει*, ratio curandi corpora post exercitatione *ἀθεραπεύσει*, vix sanabilis, cui vix mederi possumus. Metaph. apud Sophocle. *ἀθεραπεύσει τὸν θυμὸν*, qui vix ad sanam mentem reduci potest, & a sententia de concilienda sibi morte reuocari. *Θεραπεύσει*, cultus seu obsequantia concilio vel demeteor. Plut. in Galba. *Θεραπεύσει τὸν θυμὸν*, ite sano, persano Gal. *ἄνθρωπος ἀθεραπεύσει*, obsequiosus praesidio, apud Thuc. in initio libri 8. *Θεραπεύσει τὸν θυμὸν*, facile sanabilis, sanam facili. Apud Theophr. *ἀθεραπεύσει τὸν θυμὸν*, arbores quae facili aut diligerent curantur. *Προθεραπεύσει*, prius curo vel excolo. Exp. & praeparo. *Προθεραπεύσει*, praeparatio, Hermog.

Θεραπεία, *Θεραπεία*, & c. vide in *Θεραπεία*.

Απὸ τοῦ *εὐρεῖν* ἢ, instrumentum ad venandas seu capiendas locustas Theocradylis.
Διαβηταί, venor aut etiam venando indago, unde et *διγθητεῖν* dicitur venatores.
Δορὸν κατὰ, quem hasta aliquis venatoris est, hasta captus.
Εὐδαίμων, ἢ δὲ, infelix in venatu, seu in venando, cui non succedit venatio.
Εὐδαιμονία, qui venando seu venatione difficultet capi potest. Et generaliter difficultis captus seu indagari. Item metaph. cum difficultis est indagatio aut inquisitio, ut apud Plut. in Pericle, οὐδὲν ἄλλο ἢ εἶναι ἱσορῶντα ἄλλοθεν, item difficultis intellectu.
Εὐδαίμων, idem quod *εὐδαίμων*, venor. [apud Basil.
Εὐδαιμονία, felix in venatu, in Epigr. οὐδὲν ἄλλο ἢ εἶναι εὐδαίμων, id est ex felici venatu proveniens.
Εὐδαιμονία qui facile capi potest venando.
Θυνοδότης, venator, Helych.
Θυνοδοτοί, ἢ οὐδὲν ἄλλο ἢ θυνοδότην, qui thynnos captat. Athen.
Θυνοδοτοί ἢ οὐδὲν ἄλλο ἢ θυνοδότην, qui thynnos venationi idoneus. apud Athen. lib. 7.
Υγδωδοί, dicitur prima cyclaminis, autore Diosc. ut autem scribit Plin. terra. Sic dicta à piscium venatu.
Καυδοδοί, avis quae culices venatur. Helych.
Λαγοδοί, ἢ οὐδὲν ἄλλο ἢ λειπόδοιο, venator. Helych.
Λαγοδοί, qui verba aucupatur: verborum captator. Philo de vita Mos. lib. 3.
Μυδοδοί, cuius i quasi μύδοδοιο, pro ἀπὸ ἀπὸ μύδοδοιο, i. τῶν ἀπὸ μύδοδοιο, Helych. & Etymolog.
Μυδοδοί, ἢ οὐδὲν ἄλλο ἢ μύδοδοιο, Helych.
Μυτοδοί, q. d. in tublmi venantes, aurium genus ita dictum quod à πύδα in tublmi petant. Aristot. de anim. lib. 9.
Μυτοδοί, ἢ οὐδὲν ἄλλο ἢ μύδοδοιο, qui mures venatur.
Μυτοδοί, idem murum venator. Aristot. hist. an. lib. 9.
Μυτοδοί, mures venor. Strabo.
Μυτοδοί, ἢ οὐδὲν ἄλλο ἢ μύδοδοιο, qui caput mufcas.
Νυκτοδοί, qui noctu venatur. venatores nocturni. Xenoph. apom. lib. 4.
Οἰδοδοί, ἢ οὐδὲν ἄλλο ἢ οἰδοδοιο, q. d. vini venator: plantae nomen, de qua Theophi. Plin. Diosc. Gal.
Οἰδοδοί, ἢ οὐδὲν ἄλλο ἢ οἰδοδοιο, q. d. nominum aucupator, i. vocabulorum: captator verborum. Athen. lib. 14. item qui nomina nova fingit, qui & ἀνομαστίας, apud eundem.
Οἰδοδοί, aucupator. Plut. in pol. prae. Οἰδοδοί, aucupium.
Οἰδοδοί, qui capio, aucupor. Poll.
Οἰδοδοί, qui capio, i. scientia capiendarum animi, apud Platonem. (id est, emp.)
Παυδοδοί, vniuersa seu tota captura, πᾶσι, ἢ οὐδὲν ἄλλο ἢ οἰδοδοιο. Vlp. de act. ven. lib. 1. p. 6, instrumentum mathematicum ad vmbrem indagandam, quod & *παυδοδοί* appellatur. Alij interp. horologium, seu instrumentum quo ex ratione vmbrae horarum aut etiam alia intelligamus. Plutarch. in Marcello. & Diogenes. Laert.
Παυδοδοί, vmbra indagandi idoneus. Prolem.
Παυδοδοί, qui spongias venatur. Plutarchus in libro de primo Epic.
Παυδοδοί, venationis socius. Xen. *Παυδοδοί*, idem.
Παυδοδοί, qui piscatur pices, qui *παυδοδοί* vocantur.
Παυδοδοί, dicitur piscator apud Plut. de legibus: quoniam *παυδοδοί* ἢ οὐδὲν ἄλλο ἢ οἰδοδοιο. Legitur & pro eodem *παυδοδοί*, ab *εὐδοδοί*.
Παυδοδοί, venationis amator, venandi studiosus, apud Poll.
Παυδοδοί, amor venationis, venandi studium.
Παυδοδοί, q. d. exulum venator. Sic dictus fuit quidam Athenas, ut testatur Plut. in vita Demosth.
 Θυνοδοί, vide in Η με.

his qui mercede operam suam locant & feruunt.
Αθροιστής, (comp.) qui nulli mercede feruit. Helych.
 Θ Η Σ Α Υ Ρ Ο Σ, ἢ ἄ, thesaurus acervus rerum repositarum, in stallinum, i. in sequentes dies & annos. (*τῶν εἰς αἰὲν αἰὲν τῶν εἰς αἰὲν*) Arist. Oecon. 1. τίς θησαυρὸς τῶν ἀποσβῆσαι δύνανται βασιλέας ἀποσβῆσαι ἐπιτελεῖν. Plut. in Solone, ἐπιτελεῖν αὐτὸς τὸ θησαυρὸν ἀποσβῆσαι τῶν ἀποσβῆσαι. Item ἱπποδρόμοις repositae thesauri vocantur. Luc. in Hermot. θησαυρὸς ἀποσβῆσαι. Item metaph. Xen. τίς θησαυρὸς ἢ τῶν ἀποσβῆσαι ἀποσβῆσαι. Sic & apud Hesiod. in Ergo & apud Ider. Ἔψατος sic dicitur quod in nostra supellestie petciosius est adeoque magna cura reponi & custodiri solet.
Θησαυροεῖς, i. in thesauro extitit. Herod. lib. 6. ἵδεν θησαυροεῖς, proprios thesauros extitit. Item in thesauro reponendi vel in thesauro conditum asseruo. Xen. Prae. 7. ἂν ἐν τῶν θησαυρῶν ἀποσβῆσαι. Item reconditum vel in thesauro asseruo & retineo vel simpl. retineo, asseruo. Theo. de caus. pl. lib. 6. c. 18. τὸ εὐαριστὸς ἀποσβῆσαι, μάλα σα θησαυροεῖς.
Θησαυροεῖς, idem quod *θησαυροεῖς*, in thesauro recondo, vel simpl. recondo & asseruo vel in thesauro. Philo de vita Mos. lib. 1. ἢ οὐδὲν ἄλλο ἢ ἀποσβῆσαι θησαυροεῖς. Item pass. recondo & reponor in thesauro. Theophr. hist. pl. lib. 1.
Θησαυροεῖς, τὸ, quod in thesauro conditum & repositum est thesaurus. Ex. etiam, repositum, asseruatio.
Θησαυροεῖς, ἢ ἡ, ipsa actio recondendi & reponendi in thesauro. Aristot. pol. 1. & Theophr. hist. pl. lib. 8. c. 10.
Θησαυροεῖς, ἢ ἡ, idem vi *θησαυροεῖς* τῶν ἀποσβῆσαι, animalia quae ingeniosè & soletiter cibos recondunt in suis thesaurois & cellis.
 Camposita.
Αθροιστής, ἢ ἄ, non repositus in thesauro: vel qui in thesauro recondi non potest vel solet. Item qui nihil recondit in stallinum prodigit.
Αθροιστής, recondo & asseruo in thesauro. Tem simpl. recondo, repono, asseruo. Athen.
Αθροιστής, καρπὸς, fructus reconditum asseruatique difficiis in quales sunt qui fugaces dicuntur.
Εὐδαίμων, dicitur thesauri probatio, Alij exp. thesaurum ex hantio, apud Philar. in epist. ad Aglaum.
Εὐδαίμων, felix propter thesauros, habens egregios thesauros. in Epigr. εὐδαίμων ἀπὸ ἐξων dicitur videtur quod bene recondi & custodi solet.
Προδοσοί, ante usum repono in thesauro. Metaph. apud Aristot. de part. an. lib. 2. c. 1. ἢ οὐδὲν ἄλλο ἢ ἀποσβῆσαι, τῶν ἀποσβῆσαι, ἢ οὐδὲν ἄλλο ἢ ἀποσβῆσαι.
 Θ Η Σ Α Υ Ρ Ο Σ, ἢ ἄ, coccus & multitudo iraspidantium: proinde in thesauro choros agitant. ut tradit Athen. lib. 8. & Eurip. Οὐδὲν ἄλλο ἢ ἀποσβῆσαι, τῶν ἀποσβῆσαι. Sic & Dem. pro cor. ἢ οὐδὲν ἄλλο ἢ ἀποσβῆσαι, τῶν ἀποσβῆσαι. Et generaliter conuenit, collecta multitudo, apud Dem. & Xenop. Sic Philo de mundo, ἀποσβῆσαι, ἢ οὐδὲν ἄλλο ἢ ἀποσβῆσαι. Vitius & Plut. in Ant. & Plut. in polit. Item conuiuantium coccus, item conuiuium, Athen. lib. 8. & Plut. in Hellen. * Etym. deducit *ἀποσβῆσαι* τῶν ἀποσβῆσαι, vel ἀποσβῆσαι. Athen. videt *ἀποσβῆσαι* dicitur vult quod *ἀποσβῆσαι* quod Dorice pro *ἀποσβῆσαι* dicitur.
Θησαυροεῖς, apud Nonnum tempora thiasis celebra. seu tempora festa & quantia, ut alij interp.
Θησαυροεῖς, domus seu locus in quo thiasis & festa conuiua agitantur aut choreae exercentur. Helych.
Θησαυροεῖς, qui in vnum locum conuenire solent choreas agitantur aut celebratum conuiua, sodales qui simul choreas exercent aut epulantur, ex Iseo. Frequentius dicitur de his qui sacrificiorum & cultus diuini praetextu veluti sodales coibant festis diebus, epulisque & vino indulgebant. Xen. in symp. ἢ οὐδὲν ἄλλο ἢ ἀποσβῆσαι, ἢ οὐδὲν ἄλλο ἢ ἀποσβῆσαι. Vicitur & Arist. ethic. lib. 8. c. 10. apud Theodotum in hist. eccl. lib. 1. τῶν ἀποσβῆσαι, sectatores socij.
Θησαυροεῖς, ad eiuamodi sodalitia pertinet. apud Aristot. Oecon. lib. 2.
Θησαυροεῖς, pompaticè & thiasis more progredior aut egredior.
Θησαυροεῖς (comp.) consortes ἢ ἀποσβῆσαι. Et in pler. *θησαυροεῖς*, qui & *θησαυροεῖς*. Accipitur & similititer pro socijs ut apud Aristot. in Plut. *θησαυροεῖς* τῶν ἀποσβῆσαι, consortes dolerij.
 Θ Η Η, ἢ, ficella è vimine flexa in modum arcus. ut Etym. c. 1. ἢ οὐδὲν ἄλλο ἢ ἀποσβῆσαι, ficella leuiter apud Arden. ἢ οὐδὲν ἄλλο ἢ ἀποσβῆσαι, quidam significat autem vas quod amplexabitur discum vitreum ne frangeretur in ferculis tendistis Plinio dictum repositum.
 D 4 4 Θ Η Σ Α Υ Ρ Ο Σ

jan. 16. 5.

Θ Ι Β Ρ Ο Σ. tollus. vt apud Nic. in Alexiph. ἀνάθηρα γυλάνης. Schol. interpret. tota sub carbonibus. ¶ Item, tener, mollis, pulcher. Helych.

Θ Ι Γ Ω. τ. τ. tango, attingo. Molchos idyll. i. Μη τι θιγγεις, ne quicquam attingas. Xen. Pæd. 6. εγγιγγαν αἰτίς τις κεφαλῆς. Plut. in Publ. ταστάγγαν θιγγαν. Apud eundem significat, & attingo. i. breuiter perfringo. item tango aliquem, i. tango.

Θιγγαν, τ. quod tangitur.

Θιγγαν, tactus. Plut.

Θιγγαν, tango. idem quod θιγγαν. Item contrecto.

Θιγγαν, tango. Arist. (de cerebro loquens) τῷ μανθιμίαν ποιῶν αἰσθάνθιγγαν.

Composita.

Α θιγγαν, intactus. Item integer, illibatus. vt Plut. in Numa. ἀεικας κακίας ἀμιτθῶ θιγγαν. q. d. vita omni vitio intacta. Et αθιγγαν, uirgo. i. intacta. cuius uirginitas est illibata.

Αθιγγαν, idem Helych.

Αθρογγαν, leuiter, stricium. summam partem attingendo & quasi superficiem: vt ἀθρογγαν ἀθρογγαν, leuiter attingere degulstare. Sic ἀθρογγαν ἀθρογγαν apud Euseb. stricium commemorare, sine cuspis. Αθρογγαν σενανθιγγαν, in Pand. summam rei cognoscere.

Αθρογγαν, leuiter attingo. Helych.

Επιθρογγαν, attingo. Item pro θιγγαν, tango. Xen. Pæd. 4. εγγιγγαν τῷ τῷ θιγγαν. καὶ ἐδύκε καὶ θιγγαν.

Επιθρογγαν, idem Suid.

Εθιγγαν, tactus facilis, qui facile tangi potest. Item metaph. qui facile tangitur & cauilis uirtus taxantibus: apud Athen. Item tactus. dicit. Polyb. Ευθιγγαν, dicaciter.

Παρεθιγγαν, attingo.

Παρεθιγγαν, attingo, prehendo, apprehendo.

Θ Ι Ν. aut θιν, sive θ, aceruus, cumulus, agger. Od. μ. ν. 45. πολλὰς εἰς ἀμφοτέρωθεν θιν ἀνδράων. Sic θιν, sive θ, ἀμμου. Herodot. cumuli arenae. Intendum (etiam sine adiectione) pro cumulo arenae. apud Paulin. Eliacis. Quisdam uolunt proprie frumenti acetum significare. ¶ Item litus, vt Iliad. α. Β. θιν, ἀκίαν ἄσσον θιν θιν ἀκίαν. Et Il. 2. Στάντι ποτὶ πηνίω ἀσσον θιν ἀκίαν ἄσσον θιν. * Eust. θιν (litus) uult derivari à thelio θιγγαν, sepio quoniam τυπτεθθιν ἄσσον θιν ἄσσον θιν.

Θιν, agger, oblitui.

Θιν, litoreus: seu θιν, referens, leuiter elatus in modum cumulorum arenarum & aceruorum frugum. Strabo lib. 8. θιν, ἄσσον θιν ἄσσον θιν ἄσσον θιν ἀκίαν.

Θιν, idem quod θιν in prima signis. apud Helych, qui exp. Θιν, ἄσσον θιν, cumulos in idētoque Hieronymus in 47. c. kzech. Θιν, significare dicit tumulos arenarum. ¶ Θιν, est etiam particula carptiua apud Hom. & alios poetas. Intendum tamen exp. quidem. vt Il. 2. πολλὰς θιν, ἄσσον θιν ἄσσον θιν ἄσσον θιν.

Composita: ac primitiua ex θιν.

Αθροθιν, u. τε, & θιν, frequentius in Plut. ἀθροθιν. Θιν, primitiua, quasi θιν, ἀκίαν θιν, summam partem acerui: quod primitiua ex summo aceruo sive summitate acerui exigi solent. Propterea autem primitiua frugum, secundum quosdam. Item pro primitiua manubiatarum, quae dicit offeruntur. Herod. lib. 2. & Xen. Pæd. 7. Thuc. lib. 1. Exop. in phoenissis. In epistola uerò ad Hebraeos c. 7. pro ip̄is manubis ponitur.

Αθροθιν, u. cumulo seu aggeris oblitui, exaggeret: unde ἀθροθιν, apud Poiyb. aggeris oblitui, exaggeratum.

Αθροθιν, summam partem attingo, primitiua offero, uel aliquid pro primitiua offero. Helych.

Composita tanquam ex θιν, à θιν formata.

Εὐθιν, u. prospera fortuna & prosperis uictibus utitur. Arist. eth. 1. c. 9. εὐθιν, τῷ θιν, ἀκίαν ἄσσον θιν ἀκίαν ἄσσον θιν ἀκίαν ἄσσον θιν. Ioseph. lib. 6. εὐθιν, αἰτίς ὁ θιν, felix est illis uirtus. Item bona habitudo utitur, bene habitus sum uigeo. Arist. pol. 1. ἀκίαν ἄσσον θιν ἀκίαν ἄσσον θιν ἀκίαν ἄσσον θιν. & polit. apud eundem. Rursum lib. 4. de gen. animal. τῷ θιν, ἀκίαν ἄσσον θιν ἀκίαν ἄσσον θιν ἀκίαν ἄσσον θιν. Εὐθιν, u. exuberans, ubi sum & abundans, vt εὐθιν, ἀκίαν ἄσσον θιν. Basil. in hexaem. homil. 3.

Εὐθιν, u. prosper succensus: item bona habitudo. Item abundans, ubi sum, copia. Philo. de vita Mos. lib. 1.

Εὐθιν, reperitur pro εὐθιν. Dem. pro cor. & Arist. Et εὐθιν, pro εὐθιν, Synec. ep. 95. Et εὐθιν, pro εὐθιν. Aristot. hist. an. lib. 8.

Decomp. Εὐθιν, ἀκίαν ἄσσον θιν, abundare plantis Aristoph. Schol.

Κακοθιν, u. infelix sum vel malè habitus, cui opponitur εὐθιν. Et κακοθιν, ἄκίαν ἄσσον θιν, dicuntur, quoniam malè proueniunt agni, ipsæque parua sunt infelices, hoc est, quoniam parua agnorum est copia. Arist. hist. an. lib. 8.

Θιν, u. uide in θιν. Θιν, uide θιν.

Θ Λ Α. Α. contundo, collido, conquasso. Odyss. ε. 45. εἰς εἰς εἰς εἰς. * Sunt qui hoc uerbum fictitium esse uelint a souo, sicut κλάω, aliæque multa.

Θλασμαι, ἄκίαν, contendo. C. C. Dicitur etiam θλασμαι, peculiari signis cui testiculi sunt contusi seu elisi. Alex. Aphr. Θλασμαι, τ. contusio, collusio θλασμαι, δ' ἀκίαν ἄσσον θιν, apud Diosc. ledis contusiones.

Θλασμαι, contusio, vt θλασμαι, ἄκίαν ἄσσον θιν, Diosc. numeratur etiam fracturae cranij differentias.

Θλασμαι, contusus, vt θλασμαι, ἄκίαν ἄσσον θιν, apud Athen. & Poll. Θλασμαι, contusio seu collidendi vim habens.

Θλασμαι, u. e. cui contusi seu elisi sunt testiculi. Scribitur etiam θλασμαι.

Θλασμαι, τ. thlasismomen herbulæ sic dicitur, quoniam semen habet ueluti ἄκίαν ἄσσον θιν, teste Diosc. lib. a. c. 186. Dicitur & θλασμαι, & θλασμαι, ἄκίαν ἄσσον θιν.

Θλασμαι, τ. τ. thlasismomen herbulæ sic dicitur, quoniam semen habet ueluti ἄκίαν ἄσσον θιν, teste Diosc. lib. a. c. 186. Dicitur & θλασμαι, & θλασμαι, ἄκίαν ἄσσον θιν.

Θλασμαι, τ. τ. thlasismomen herbulæ sic dicitur, quoniam semen habet ueluti ἄκίαν ἄσσον θιν, teste Diosc. lib. a. c. 186. Dicitur & θλασμαι, & θλασμαι, ἄκίαν ἄσσον θιν.

Θλασμαι, τ. τ. thlasismomen herbulæ sic dicitur, quoniam semen habet ueluti ἄκίαν ἄσσον θιν, teste Diosc. lib. a. c. 186. Dicitur & θλασμαι, & θλασμαι, ἄκίαν ἄσσον θιν.

Αθροθιν, u. contusio. Gall. lib. 2. de caus. morb. Εμβροθλασμαι, uetus seu spiculum ad educendos foetus. Sic dicitur à constringendo seu contundendo.

Αθροθιν, u. contusio, uel constringo.

Αθροθιν, u. contusio, uel constringo. Αθροθιν, u. contusio, uel constringo. Αθροθιν, u. contusio, uel constringo.

Αθροθιν, u. contusio, uel constringo. Αθροθιν, u. contusio, uel constringo. Αθροθιν, u. contusio, uel constringo.

Αθροθιν, u. contusio, uel constringo. Αθροθιν, u. contusio, uel constringo. Αθροθιν, u. contusio, uel constringo.

Αθροθιν, u. contusio, uel constringo. Αθροθιν, u. contusio, uel constringo. Αθροθιν, u. contusio, uel constringo.

Αθροθιν, u. contusio, uel constringo. Αθροθιν, u. contusio, uel constringo. Αθροθιν, u. contusio, uel constringo.

Αθροθιν, u. contusio, uel constringo. Αθροθιν, u. contusio, uel constringo. Αθροθιν, u. contusio, uel constringo.

Αθροθιν, u. contusio, uel constringo. Αθροθιν, u. contusio, uel constringo. Αθροθιν, u. contusio, uel constringo.

Αθροθιν, u. contusio, uel constringo. Αθροθιν, u. contusio, uel constringo. Αθροθιν, u. contusio, uel constringo.

Αθροθιν, u. contusio, uel constringo. Αθροθιν, u. contusio, uel constringo. Αθροθιν, u. contusio, uel constringo.

Αθροθιν, u. contusio, uel constringo. Αθροθιν, u. contusio, uel constringo. Αθροθιν, u. contusio, uel constringo.

Αθροθιν, u. contusio, uel constringo. Αθροθιν, u. contusio, uel constringo. Αθροθιν, u. contusio, uel constringo.

Αθροθιν, u. contusio, uel constringo. Αθροθιν, u. contusio, uel constringo. Αθροθιν, u. contusio, uel constringo.

Αθροθιν, u. contusio, uel constringo. Αθροθιν, u. contusio, uel constringo. Αθροθιν, u. contusio, uel constringo.

Αθροθιν, u. contusio, uel constringo. Αθροθιν, u. contusio, uel constringo. Αθροθιν, u. contusio, uel constringo.

Αθροθιν, u. contusio, uel constringo. Αθροθιν, u. contusio, uel constringo. Αθροθιν, u. contusio, uel constringo.

Αθροθιν, u. contusio, uel constringo. Αθροθιν, u. contusio, uel constringo. Αθροθιν, u. contusio, uel constringo.

Αθροθιν, u. contusio, uel constringo. Αθροθιν, u. contusio, uel constringo. Αθροθιν, u. contusio, uel constringo.

Αθροθιν, u. contusio, uel constringo. Αθροθιν, u. contusio, uel constringo. Αθροθιν, u. contusio, uel constringo.

Αθροθιν, u. contusio, uel constringo. Αθροθιν, u. contusio, uel constringo. Αθροθιν, u. contusio, uel constringo.

Αθροθιν, u. contusio, uel constringo. Αθροθιν, u. contusio, uel constringo. Αθροθιν, u. contusio, uel constringo.

Θελαία, s. seminalis, ut θελαία πέος apud Aristotel. Et τὰ θελαία πέος seminales.

Θελαίος, idem quod Θελαία, Nic. in Teriactis.

Θελαίος, impetuolus qui cum impetu assultat. Il. ἄθελαος ἄρσος. Et apud Apollon. Rhod. ἄθελαος δ' ἄρσος. Fem. est. Θελαίος, si sequens apud Hom. Et pro eodem θελαίος apud Nic. in Alexiph.

Θελαίος, & Θελαίος, & Θελαίος, u. d. idem quod θελαίος. Helych. & Suid.

Θελαίος, idem quod θελαίος, qui inquit. Helych.

Θελαίος, inquit. Helych.

Καταβράνω, effringo, diffringo, vel frango. Plur. de primo fring. Πειθαίω, confringo, frangendo comminuo. Helych. Σαυθράνω, confringo.

Θ Π Α Ω, Fur. s. scilicet. καθ' ἑμῆ. Verbum innotatum. praeceps actus primum medium ἰδρυομαι, unde apud Athen. lib. 5. ἰδρυομαι τὸ πλάττειν γὰρ ἵστα.

Θραύω, u. d. scabellum. Il. ἄρα ἵδρυομαι ποσσὶν ἴτα. Ἐραυώ, u. d. sella ἱδρυομαι. Apud Hippocr. sedes utriusque pernia item sella familiaris, ut Gal. exponit apud eundem Hippocr.

Ἐραυώ & ἰδρυομαι scabellum apud Aristoph. in Pluto. ἴδρυομαι scabellum ubi coria seu pelles extenduntur. Poll. In nave uero ἰδρυομαι dicitur ubi sedent ἰδρυομαι. Ἐραυώ uocabant etiam (ut Poll. scribit) ligna quibus lateribus parietes includuntur.

Θραύω, u. d. idem quod ἰδρυομαι, sella Helych. & Poll. Item sella familiaris, comparata ad alium exonerandum. Item scabellum Aristoph. in Ran. Item pars nauis. idem quod ἰδρυομαι. Item paralus. Helych. & Poll.

Θραύω, u. d. sella uel paruum scabellum Poll.

Θραύω, u. d. scilicet spiritus, seu ἰδρυομαι, remex qui in puppi remogat Thuc. lib. 6. For. gen. est ἰδρυομαι, ut ἰδρυομαι ἰδρυομαι est, semi thranitium.

Θραύω, u. d. qui thranit est. Athen. lib. 5. ἰδρυομαι, supra scabellum ubi pelles extendi solent, extendo apud Aristoph. in Equit.

Θραύω, u. d. thronus, solium, sella angusta, ut ἰδρυομαι βασιλευσίν. Et Διοδ. ἰδρυομαι apud Theocr. idyll. 2. pro ipso caelo, quod Iouis sedes est. Sic Matth. 5. caelum ἰδρυομαι & ἰδρυομαι dicitur. ἰδρυομαι accipitur pro ipso potestatis sublimioribus quae in caelis sunt ut ad Col. cap. 1. & saepe apud Aetopag. ἰδρυομαι dicitur etiam ipsa dignitas cui honoratiores thronus tribuitur. ἴδρυομαι etiam panis cuiusdam nomen, apud Athen. lib. 3.

ἰδρυομαι, u. d. in throno colloco. ἴδρυομαι, u. d. colloco in throno. Synes. lib. 17. ἰδρυομαι, u. d. qui in throno colloco. Synes. libid.

Composita ac primum ex ἰδρυομαι. Ἐραυώ, u. d. uis pars. Helych. Παράθρυομαι, dicitur ἰδρυομαι τὸ θραύω, Poll.

ἰδρυομαι, u. d. u. scilicet idem propinquam habens, aut solium pro- pinquam. Nonn. cum genit. ἰδρυομαι, oppositum thronum habens in opposito throno. scilicet sedes uel ex aduerso sedes.

ἰδρυομαι, u. d. throno ueniens, ut ἰδρυομαι ἰδρυομαι apud Nonn. ἰδρυομαι, in throno loco. ἰδρυομαι, in throno sedeo, uel thronum habeo. In lib. Esther cap. 1.

ἰδρυομαι, u. d. pulchrum thronum habens, ut ἰδρυομαι ἰδρυομαι. ἰδρυομαι, qui primo throno sedet. ἰδρυομαι, qui eodem in throno sedet.

ἰδρυομαι, u. d. u. scilicet idem thronum habens, Il. α. ἰδρυομαι.

ἰδρυομαι, u. d. u. scilicet idem thronum habens, Il. α. ἰδρυομαι. ἰδρυομαι, u. d. u. scilicet idem thronum habens, Il. α. ἰδρυομαι.

ἰδρυομαι, u. d. u. scilicet idem thronum habens, Il. α. ἰδρυομαι. ἰδρυομαι, u. d. u. scilicet idem thronum habens, Il. α. ἰδρυομαι.

ἰδρυομαι, u. d. u. scilicet idem thronum habens, Il. α. ἰδρυομαι. ἰδρυομαι, u. d. u. scilicet idem thronum habens, Il. α. ἰδρυομαι.

ἰδρυομαι, u. d. u. scilicet idem thronum habens, Il. α. ἰδρυομαι. ἰδρυομαι, u. d. u. scilicet idem thronum habens, Il. α. ἰδρυομαι.

ἰδρυομαι, u. d. u. scilicet idem thronum habens, Il. α. ἰδρυομαι. ἰδρυομαι, u. d. u. scilicet idem thronum habens, Il. α. ἰδρυομαι.

ἰδρυομαι, u. d. u. scilicet idem thronum habens, Il. α. ἰδρυομαι. ἰδρυομαι, u. d. u. scilicet idem thronum habens, Il. α. ἰδρυομαι.

ἰδρυομαι, u. d. u. scilicet idem thronum habens, Il. α. ἰδρυομαι. ἰδρυομαι, u. d. u. scilicet idem thronum habens, Il. α. ἰδρυομαι.

ἰδρυομαι, u. d. u. scilicet idem thronum habens, Il. α. ἰδρυομαι. ἰδρυομαι, u. d. u. scilicet idem thronum habens, Il. α. ἰδρυομαι.

ἰδρυομαι, u. d. u. scilicet idem thronum habens, Il. α. ἰδρυομαι. ἰδρυομαι, u. d. u. scilicet idem thronum habens, Il. α. ἰδρυομαι.

ἰδρυομαι, u. d. u. scilicet idem thronum habens, Il. α. ἰδρυομαι. ἰδρυομαι, u. d. u. scilicet idem thronum habens, Il. α. ἰδρυομαι.

ἰδρυομαι, u. d. u. scilicet idem thronum habens, Il. α. ἰδρυομαι. ἰδρυομαι, u. d. u. scilicet idem thronum habens, Il. α. ἰδρυομαι.

ἰδρυομαι, u. d. u. scilicet idem thronum habens, Il. α. ἰδρυομαι. ἰδρυομαι, u. d. u. scilicet idem thronum habens, Il. α. ἰδρυομαι.

ἰδρυομαι, u. d. u. scilicet idem thronum habens, Il. α. ἰδρυομαι. ἰδρυομαι, u. d. u. scilicet idem thronum habens, Il. α. ἰδρυομαι.

ἰδρυομαι, u. d. u. scilicet idem thronum habens, Il. α. ἰδρυομαι. ἰδρυομαι, u. d. u. scilicet idem thronum habens, Il. α. ἰδρυομαι.

ἰδρυομαι, u. d. u. scilicet idem thronum habens, Il. α. ἰδρυομαι. ἰδρυομαι, u. d. u. scilicet idem thronum habens, Il. α. ἰδρυομαι.

ἰδρυομαι, u. d. u. scilicet idem thronum habens, Il. α. ἰδρυομαι. ἰδρυομαι, u. d. u. scilicet idem thronum habens, Il. α. ἰδρυομαι.

Θ Π Α Τ 12. Fr. in frango. s. d. truo. Auto. libet qui Demetrio Phalereo adscribitur, dicit Hippocratem ἰδρυομαι τὸ μόνον καὶ πειναίω καὶ ἰδρυομαι. Metaph. apud Plur. in Alcibiade, ἰδρυομαι τὸ αὐτὸ ἰδρυομαι. s. d. u. scilicet idem thronum habens, Il. α. ἰδρυομαι.

ἰδρυομαι, u. d. u. scilicet idem thronum habens, Il. α. ἰδρυομαι. ἰδρυομαι, u. d. u. scilicet idem thronum habens, Il. α. ἰδρυομαι.

ἰδρυομαι, u. d. u. scilicet idem thronum habens, Il. α. ἰδρυομαι. ἰδρυομαι, u. d. u. scilicet idem thronum habens, Il. α. ἰδρυομαι.

Θρούλιμα, quod vulgi rumoribus iactatur, sub via vulgi apud 30. interp.

Θρούλιμα, vel Θρούλιμα, susturo, muturo. Erym. Item frango, in qua signific. Erym. deducit a θραύω, unde sit θραυλίμα ex quo θραυλίμα. At Eust. habet θραυλίμα, dicens occurrere fortasse a θραυλίμα.

Θρούλιμα, unde Iliad. θραυλίμα θμίτιον ἐπὶ ὀφθαλμοῖς, ubi ex γ. ab Helych. contra est θραυλίμα & velut conminuta, vel contusa, confraeta.

Θρούλιμα, apud Lycophr. quidam interpr. quod confringitur, alij quod discerpitur.

Comparsa.

Διαθρούλιμα, idem quod θραυλίμα, unde apud Xen. θραυλίμα, ἄλθρ, tumor sparsum erat, vulgi sermonibus ferebatur. Dicitur etiam aliquis διαθραυλίμα, cui sapientia eadem res incolata fuerit, eum velut obduendo, Xen. apem. lib. 1. εἰμαί γδ αὐτὴς ἔδ' ἢ πᾶσι θραυλίμα διαθραυλίμα ἔστι οὐ. Apud Plat. de rep. 2. θραυλίμα ἄλλοις ἔστω. dicitur de eo cui aliquis aures sermonibus sapientia inculcatis obduerit.

Εἰθρούλιμα, idem quod θραυλίμα, apud Aristoph. in Θεσμῶν, Παρθρούλιμα, omnia vulgaria.

Παρθρούλιμα, Helychius ἑπὶ τῷ θραυλίμα.

Παρθρούλιμα, idem fere quod διαθραυλίμα, Greg.

Παρθρούλιμα, ἢ ὄζυ ἢ, multum celebratus, vel multoties sermonibus celebratus, aut vulgi sermonibus. Syncl. Apud Plat. esp. famatus famigeratus.

Θρούμα, vide in Θρούμα.

ΘΡΥΟΝ, ἢ ἄνθος, vel vicia herba palustris. Vi de Dios. lib. 4. Item vicia Arcadiae quam Hom. Il. 2. θρούονον appellat. Vide Steph.

Θρούονον, vicia, hanc speciem esse dicitur. apud Th. oshati. (Hist. pl. lib. 9.)

ΘΡΥΠΤΩ, vicia, hanc speciem esse dicitur. apud Th. oshati. (Hist. pl. lib. 9.) Item θρύπτω, vicia, hanc speciem esse dicitur. apud Th. oshati. (Hist. pl. lib. 9.)

ΘΡΥΠΤΩ, vicia, hanc speciem esse dicitur. apud Th. oshati. (Hist. pl. lib. 9.)

ΘΡΥΠΤΩ, vicia, hanc speciem esse dicitur. apud Th. oshati. (Hist. pl. lib. 9.)

ΘΡΥΠΤΩ, vicia, hanc speciem esse dicitur. apud Th. oshati. (Hist. pl. lib. 9.)

ΘΡΥΠΤΩ, vicia, hanc speciem esse dicitur. apud Th. oshati. (Hist. pl. lib. 9.)

ΘΡΥΠΤΩ, vicia, hanc speciem esse dicitur. apud Th. oshati. (Hist. pl. lib. 9.)

ΘΡΥΠΤΩ, vicia, hanc speciem esse dicitur. apud Th. oshati. (Hist. pl. lib. 9.)

ΘΡΥΠΤΩ, vicia, hanc speciem esse dicitur. apud Th. oshati. (Hist. pl. lib. 9.)

ΘΡΥΠΤΩ, vicia, hanc speciem esse dicitur. apud Th. oshati. (Hist. pl. lib. 9.)

ΘΡΥΠΤΩ, vicia, hanc speciem esse dicitur. apud Th. oshati. (Hist. pl. lib. 9.)

ΘΡΥΠΤΩ, vicia, hanc speciem esse dicitur. apud Th. oshati. (Hist. pl. lib. 9.)

ΘΡΥΠΤΩ, vicia, hanc speciem esse dicitur. apud Th. oshati. (Hist. pl. lib. 9.)

ΘΡΥΠΤΩ, vicia, hanc speciem esse dicitur. apud Th. oshati. (Hist. pl. lib. 9.)

ΘΡΥΠΤΩ, vicia, hanc speciem esse dicitur. apud Th. oshati. (Hist. pl. lib. 9.)

ΘΡΥΠΤΩ, vicia, hanc speciem esse dicitur. apud Th. oshati. (Hist. pl. lib. 9.)

ΘΡΥΠΤΩ, vicia, hanc speciem esse dicitur. apud Th. oshati. (Hist. pl. lib. 9.)

ΘΡΥΠΤΩ, vicia, hanc speciem esse dicitur. apud Th. oshati. (Hist. pl. lib. 9.)

ΘΡΥΠΤΩ, vicia, hanc speciem esse dicitur. apud Th. oshati. (Hist. pl. lib. 9.)

ΘΡΥΠΤΩ, vicia, hanc speciem esse dicitur. apud Th. oshati. (Hist. pl. lib. 9.)

ΘΡΥΠΤΩ, vicia, hanc speciem esse dicitur. apud Th. oshati. (Hist. pl. lib. 9.)

ΘΡΥΠΤΩ, vicia, hanc speciem esse dicitur. apud Th. oshati. (Hist. pl. lib. 9.)

ΘΡΥΠΤΩ, vicia, hanc speciem esse dicitur. apud Th. oshati. (Hist. pl. lib. 9.)

ΘΡΥΠΤΩ, vicia, hanc speciem esse dicitur. apud Th. oshati. (Hist. pl. lib. 9.)

ΘΡΥΠΤΩ, vicia, hanc speciem esse dicitur. apud Th. oshati. (Hist. pl. lib. 9.)

ΘΡΥΠΤΩ, vicia, hanc speciem esse dicitur. apud Th. oshati. (Hist. pl. lib. 9.)

ΘΡΥΠΤΩ, vicia, hanc speciem esse dicitur. apud Th. oshati. (Hist. pl. lib. 9.)

ΘΡΥΠΤΩ, vicia, hanc speciem esse dicitur. apud Th. oshati. (Hist. pl. lib. 9.)

et. in orat. ad Nicoel. τρέφα ἢ τὰς ἐδῶτες ἢ τὰς ἀπὸ τῆς οἰμίας κέρμους, niteas, splendidus sis. Interdum ponitur cum accul. ut apud Gregor. ubi tamen quidam subaudiri putant πρᾶποσι. καὶ.

Τρυφήμα, τὸ, id ex quo deliciae percipiuntur, vel deliciae. Τρυφῆς, deliciarum confector, delicatē vitæ amator, qui delicatē vivit. Item heluo, vorax, Suid.

Comparsa: ac τρυφῆμα ἐκ θρύπτω, ἢ ἀποθρύπτω. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu. Α' ποθρύπτω, frango delicis & luxu.

Εκ Σφύρα... Επὶ τῶν Σφύρα... Επὶ τῶν Σφύρα...

Θυα... vide in Θυα.

ΘΥΓΑΤΗΡ... ΟΥΓΑΤΗΡ... ΟΥΓΑΤΗΡ...

Θυμάσι... Θυμάσι... Θυμάσι...

Orobolus, concito. Eust. alicubi ex έρω & Ωνι vel Ωνιη compositum dicit. Vide in der. ab O'ru.

A' έρω, & Έρω, &c. quomodo huc pertineant, vide suis locis.

Θ Ω inuictatum thema contractum vel ex Θω vel ex Θώ. Cōtractum ex Θω significat, pono, colloco; vnde τιθέμαι. quod vide suo loco. Item curroim qua signi. vsitatum est Θώ. Cōtractum ex Θώ, signif. nutrio, lacto; vnde voce media Θώ-δα, iac sugere, vt Hias. Έταυρ έ θνητός τι ζευγαίο τι θω-μας, & pro θω-δα, teste Helych. Legitur & Θώ-δα pro mulgere, Od. d. Αλλ' αμεί παρέχουσι έπιταξιόν έαλα θώ-δα. Hinc derivati Θώ-δα & τίθω dicit Eust. de quibus vido suis locis. Item Θώ ex Θώ, cetero, epolor, vnde Θώ-μας pro eodem, apud Helych. & Etym. Ab Etym. Θω exponitur etiam δεπλωήν, item ζυμώ. vnde Θώ, quod sequitur.

Θ Ω Η. έ, in multa, damnum alicui incompotum. ή θήμιθιμι-ε, τι η έ, vt scho, exp. apud Hom. Od. β. Σει ή ζέρον θωλέ-υ, έπιζήμι, * Eust. derivat. a Θω, vt θωτή a θω, έπι a ζέ.

A' θω, έ, vel έ, comp. impunus, multa nullam passus, qui sine multa euasit. Nonnunquam absolute & sine casu vt apud Demost. ά έσποδ οικειό έ έ, άθωσ έσθαι, absolutum fiore abire. Idem έ ή τίς άθωκύνέσθαι, άθωκ ύσθαι. Com genitiuo, indemnis, damni expers. Idem pro corona, αθωέ έ ή; θωή έπι έμωσ έίς qui nihil damni accepit ex Philippi potentia. Sic apud Aristophan. Νω σίν έμωσ έή έσλυσέσ άθωκ έσθαι, intantum a plagis. * Item innocens, intons. Helychius & Suidas ex biblis Gręcis. * Αθωέ (propataytooum) adiectionum ab Αθωέ, quod est nomen montis, item vidis in hoc monte sita.

A' θωέ, aduerb. jecitra multa, citra damnum, Item innocenter. Helych.
Αθωέ, ασμυρ, ύπασ, absolutio multa, sine pōna libero, άθωέ έ έ έμωσ έσθαι, apud Arcopag, crimine te absolutio.
Αθωέ, ασμυρ, ύπασ, absolutio multa, sine pōna libero, άθωέ έ έ έμωσ έσθαι, apud Arcopag, crimine te absolutio.
Αθωέ, ασμυρ, ύπασ, absolutio multa, sine pōna libero, άθωέ έ έ έμωσ έσθαι, apud Arcopag, crimine te absolutio.

Αθωέ, ασμυρ, ύπασ, absolutio multa, sine pōna libero, άθωέ έ έ έμωσ έσθαι, apud Arcopag, crimine te absolutio.

Αθωέ, ασμυρ, ύπασ, absolutio multa, sine pōna libero, άθωέ έ έ έμωσ έσθαι, apud Arcopag, crimine te absolutio.

Αθωέ, ασμυρ, ύπασ, absolutio multa, sine pōna libero, άθωέ έ έ έμωσ έσθαι, apud Arcopag, crimine te absolutio.

Αθωέ, ασμυρ, ύπασ, absolutio multa, sine pōna libero, άθωέ έ έ έμωσ έσθαι, apud Arcopag, crimine te absolutio.

Αθωέ, ασμυρ, ύπασ, absolutio multa, sine pōna libero, άθωέ έ έ έμωσ έσθαι, apud Arcopag, crimine te absolutio.

Αθωέ, ασμυρ, ύπασ, absolutio multa, sine pōna libero, άθωέ έ έ έμωσ έσθαι, apud Arcopag, crimine te absolutio.

Αθωέ, ασμυρ, ύπασ, absolutio multa, sine pōna libero, άθωέ έ έ έμωσ έσθαι, apud Arcopag, crimine te absolutio.

Αθωέ, ασμυρ, ύπασ, absolutio multa, sine pōna libero, άθωέ έ έ έμωσ έσθαι, apud Arcopag, crimine te absolutio.

Αθωέ, ασμυρ, ύπασ, absolutio multa, sine pōna libero, άθωέ έ έ έμωσ έσθαι, apud Arcopag, crimine te absolutio.

Αθωέ, ασμυρ, ύπασ, absolutio multa, sine pōna libero, άθωέ έ έ έμωσ έσθαι, apud Arcopag, crimine te absolutio.

Αθωέ, ασμυρ, ύπασ, absolutio multa, sine pōna libero, άθωέ έ έ έμωσ έσθαι, apud Arcopag, crimine te absolutio.

Αθωέ, ασμυρ, ύπασ, absolutio multa, sine pōna libero, άθωέ έ έ έμωσ έσθαι, apud Arcopag, crimine te absolutio.

Αθωέ, ασμυρ, ύπασ, absolutio multa, sine pōna libero, άθωέ έ έ έμωσ έσθαι, apud Arcopag, crimine te absolutio.

Αθωέ, ασμυρ, ύπασ, absolutio multa, sine pōna libero, άθωέ έ έ έμωσ έσθαι, apud Arcopag, crimine te absolutio.

Αθωέ, ασμυρ, ύπασ, absolutio multa, sine pōna libero, άθωέ έ έ έμωσ έσθαι, apud Arcopag, crimine te absolutio.

Αθωέ, ασμυρ, ύπασ, absolutio multa, sine pōna libero, άθωέ έ έ έμωσ έσθαι, apud Arcopag, crimine te absolutio.

Θ Ω Η. έ, in multa, damnum alicui incompotum. ή θήμιθιμι-ε, τι η έ, vt scho, exp. apud Hom. Od. β. Σει ή ζέρον θωλέ-υ, έπιζήμι, * Eust. derivat. a Θω, vt θωτή a θω, έπι a ζέ.

A' θω, έ, vel έ, comp. impunus, multa nullam passus, qui sine multa euasit. Nonnunquam absolute & sine casu vt apud Demost. ά έσποδ οικειό έ έ, άθωσ έσθαι, absolutum fiore abire. Idem έ ή τίς άθωκύνέσθαι, άθωκ ύσθαι. Com genitiuo, indemnis, damni expers. Idem pro corona, αθωέ έ ή; θωή έπι έμωσ έίς qui nihil damni accepit ex Philippi potentia. Sic apud Aristophan. Νω σίν έμωσ έή έσλυσέσ άθωκ έσθαι, intantum a plagis. * Item innocens, intons. Helychius & Suidas ex biblis Gręcis. * Αθωέ (propataytooum) adiectionum ab Αθωέ, quod est nomen montis, item vidis in hoc monte sita.

A' θωέ, aduerb. jecitra multa, citra damnum, Item innocenter. Helych.
Αθωέ, ασμυρ, ύπασ, absolutio multa, sine pōna libero, άθωέ έ έ έμωσ έσθαι, apud Arcopag, crimine te absolutio.
Αθωέ, ασμυρ, ύπασ, absolutio multa, sine pōna libero, άθωέ έ έ έμωσ έσθαι, apud Arcopag, crimine te absolutio.
Αθωέ, ασμυρ, ύπασ, absolutio multa, sine pōna libero, άθωέ έ έ έμωσ έσθαι, apud Arcopag, crimine te absolutio.

Αθωέ, ασμυρ, ύπασ, absolutio multa, sine pōna libero, άθωέ έ έ έμωσ έσθαι, apud Arcopag, crimine te absolutio.

Αθωέ, ασμυρ, ύπασ, absolutio multa, sine pōna libero, άθωέ έ έ έμωσ έσθαι, apud Arcopag, crimine te absolutio.

Αθωέ, ασμυρ, ύπασ, absolutio multa, sine pōna libero, άθωέ έ έ έμωσ έσθαι, apud Arcopag, crimine te absolutio.

Αθωέ, ασμυρ, ύπασ, absolutio multa, sine pōna libero, άθωέ έ έ έμωσ έσθαι, apud Arcopag, crimine te absolutio.

Αθωέ, ασμυρ, ύπασ, absolutio multa, sine pōna libero, άθωέ έ έ έμωσ έσθαι, apud Arcopag, crimine te absolutio.

Αθωέ, ασμυρ, ύπασ, absolutio multa, sine pōna libero, άθωέ έ έ έμωσ έσθαι, apud Arcopag, crimine te absolutio.

Αθωέ, ασμυρ, ύπασ, absolutio multa, sine pōna libero, άθωέ έ έ έμωσ έσθαι, apud Arcopag, crimine te absolutio.

Αθωέ, ασμυρ, ύπασ, absolutio multa, sine pōna libero, άθωέ έ έ έμωσ έσθαι, apud Arcopag, crimine te absolutio.

Αθωέ, ασμυρ, ύπασ, absolutio multa, sine pōna libero, άθωέ έ έ έμωσ έσθαι, apud Arcopag, crimine te absolutio.

Αθωέ, ασμυρ, ύπασ, absolutio multa, sine pōna libero, άθωέ έ έ έμωσ έσθαι, apud Arcopag, crimine te absolutio.

Αθωέ, ασμυρ, ύπασ, absolutio multa, sine pōna libero, άθωέ έ έ έμωσ έσθαι, apud Arcopag, crimine te absolutio.

Αθωέ, ασμυρ, ύπασ, absolutio multa, sine pōna libero, άθωέ έ έ έμωσ έσθαι, apud Arcopag, crimine te absolutio.

Αθωέ, ασμυρ, ύπασ, absolutio multa, sine pōna libero, άθωέ έ έ έμωσ έσθαι, apud Arcopag, crimine te absolutio.

Αθωέ, ασμυρ, ύπασ, absolutio multa, sine pōna libero, άθωέ έ έ έμωσ έσθαι, apud Arcopag, crimine te absolutio.

Αθωέ, ασμυρ, ύπασ, absolutio multa, sine pōna libero, άθωέ έ έ έμωσ έσθαι, apud Arcopag, crimine te absolutio.

Αθωέ, ασμυρ, ύπασ, absolutio multa, sine pōna libero, άθωέ έ έ έμωσ έσθαι, apud Arcopag, crimine te absolutio.

Αθωέ, ασμυρ, ύπασ, absolutio multa, sine pōna libero, άθωέ έ έ έμωσ έσθαι, apud Arcopag, crimine te absolutio.

Αθωέ, ασμυρ, ύπασ, absolutio multa, sine pōna libero, άθωέ έ έ έμωσ έσθαι, apud Arcopag, crimine te absolutio.

Αθωέ, ασμυρ, ύπασ, absolutio multa, sine pōna libero, άθωέ έ έ έμωσ έσθαι, apud Arcopag, crimine te absolutio.

Αθωέ, ασμυρ, ύπασ, absolutio multa, sine pōna libero, άθωέ έ έ έμωσ έσθαι, apud Arcopag, crimine te absolutio.

hac vociferant. Et rursus Soph. in Aiaee, ...

Composita. Aia duonon exclamo, vociferor. Helych. ...

Composita. Aia duonon exclamo, vel in clamo, aut vociferando incito. apud ...

nonne apud Graecos litera nota est, quae ...

dicuntur pro ut. Est & numeralis nota, significans decem ...

vitium (inquit Diomedes) quum a litera supra ...

Composita. Aia duonon exclamo, vociferor. Helych. ...

cantur etiam carmina seu cantica quae ex pede isto metrica ...

Composita. Aia duonon exclamo, vociferor. Helych. ...